

- створення умов для експорту готової продукції та обмеження експорту сировини.

1. Мельник П.В. *Менеджмент: [навчальний посібник]* / П.В. Мельник, М.М. Філоненко, Л.П. Гацька, Н.Е. Кошарська. – Ірпінь: Академія ДПС України, 2001. – 154 с. 2. Кириченко О.А. *Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності: [навч. посіб.]* / О.А. Кириченко. – 3-тє вид. перероб. і доп. – К.: Знання-Прес, 2002. – 384с.

П.І. Вільчик

студ. групи МЕ-33

Науковий керівник – к. е. н., доц. каф. ММП Георгіаді Н.Г.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України важливу роль у зміцненні конкурентоспроможності вітчизняної економіки, утвердженні сприятливого інвестиційного й підприємницького клімату має відігравати політика державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Основою для такої політики виступають система нормативно-правових актів і сукупність органів, що виконують функції зі створення, реалізації та контролю виконання нормативно-правових актів.

Правовим питанням регулювання ЗЕД в Україні присвячено досить багато досліджень. Так, основні інструменти державного регулювання ЗЕД детально проаналізовані О. Вишняковим, О. Гребельником, М. Дідківським, правові основи здійснення господарських операцій з іноземними контрагентами та підстави відповідальності перед державою за порушення законодавства визначені С. Коломацькою, О. Костюченком, В. Кротюком, А. Мазаракі, І. Михасюком.

За роки незалежності в Україні створено систему законодавства, спрямовану на забезпечення правового регулювання зовнішньоекономічних відносин. Основою такого законодавства, насамперед, є положення Конституції про те, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки через підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами

міжнародного співтовариства за визнаними принципами і нормами міжнародного права [1, ст. 18].

Вивчення чинного законодавства у сфері регулювання ЗЕД і літературних джерел за даною тематикою дозволяє класифікувати нормативно-правові акти, що регулюють ЗЕД за: 1) юридичною силою: конституція; конституційні закони; міжнародні договори; закони тощо; 2) за органом, який їх приймає: акти Верховної Ради України (закони, підзаконні нормативно-правові акти); акти Кабінету Міністрів України (постанови); акти міністерств (накази, розпорядження); акти Президента України (укази); акти органів місцевого самоврядування (накази, розпорядження); акти інших державних органів тощо; 3) за юридичною формою вираження: конституція; кодекс; закон та ін.; 4) за часом функціонування: постійні; тимчасові тощо.

Як показують дослідження, в Україні створено і діє значна кількість правових актів у сфері регулювання ЗЕД. Так, до основних із них належить Закон України «Про економічну самостійність Української РСР», яким встановлено, що Україна самостійно здійснює керівництво зовнішньоекономічною діяльністю, бере безпосередню участь у міжнародному поділі праці та розвиває економічне співробітництво з іншими державами на основі принципів зацікавленості, рівноправності й взаємної вигоди. Підприємства й організації мають право вступати в прямі господарські зв'язки та співпрацювати з підприємствами та організаціями інших держав, створювати з ними спільні підприємства, асоціації, концерни, консорціуми, союзи, інші об'єднання [2, ст. 12].

Принципи зовнішньоекономічної діяльності і її державного регулювання закріплені у Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність». Безпосереднє здійснення підприємствами зовнішньоекономічної діяльності регулюється державою в особі її органів, недержавних органів управління економікою (товарних, фондових, валютних бірж, торгових палат, асоціацій, спілок та інших організацій координаційного типу), самих суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності на підставі відповідних координаційних угод, що укладаються між ними. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності здійснюється для забезпечення збалансованості економіки та рівноваги внутрішнього ринку України, стимулювання прогресивних структурних змін в економіці та створення найсприятливіших умов для залучення економіки нашої держави до системи світового поділу праці та наближення її до ринкових структур розвинених країн світу.

З метою розвитку положень, вказаних у вище зазначених законах, у наступні роки державні органи законодавчої і виконавчої влади України прийняли значну кількість нормативно-правових актів, спрямованих на врегулювання всіх напрямків зовнішньоекономічної діяльності, у тому числі торгівлі, науково-технічного співробітництва, сфери послуг, розрахункових, кредитних й інших банківських операцій [4].

Вивчення змісту і механізмів функціонування діючих правових актів у сфері регулювання ЗЕД дозволяє зробити висновок про те, що система правового регулювання ЗЕД є ключовим елементом її ефективного здійснення. З метою її удосконалення пропонується систематизація чинних правових актів і їх узгодження з відповідними нормами законодавств інших країн.

1. Конституція України – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>
2. ЗУ «Про економічну самостійність Української РСР» – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. 3. ЗУ «Про зовнішньоекономічну діяльність» – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. 4. Опришко В. Ф. Міжнародне економічне право: Підручник. – Видання друге, перероблене і доповнене. – К.: КНЕУ, 2003. – 311 с. – ISBN 966–574–518–2.

О.І. Дума

студ. групи МЗДм-11

Науковий керівник – к. е. н., доц., проф. каф. ММП Чернобай Л.І.

КОМПОЗИТ МЕНЕДЖМЕНТУ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ТА СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ

Процес еволюції науки про управління є тривалим та особливо інтенсивно проходить в останні роки. Сьогодні потреба в ефективному управлінні постала особливо гостро, тому необхідними є рішення, що дадуть змогу подолати насущні проблеми та недоліки, закладені у прийнятій моделі управління. Запропоноване дослідження є спробою узагальнити досвід та напрацювання світових шкіл менеджменту для формування універсальної моделі управління, яка міститиме основні переваги японської, англо-американської та скандинавської моделей менеджменту.

Концептуальною передумовою формування досліджуваного нами композиту менеджменту є формування процесно-структурованого підходу